

Nr 32.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förlängning av giltighetstiden för vissa tilläggstullar.

I en den 24 mars 1949 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 190, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att besluta, att förordningarna den 22 juni 1939 (nr 347) och den 4 juni 1943 (nr 292) med ytterligare tillägg till gällande tulltaxa skola äga fortsatt giltighet för tiden från och med den 1 juli 1949 till och med den 30 juni 1951.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bl. a. följande.

Sedan flera år tillbaka utgår tilläggstull å blekt vadd av bomull, därunder inbegripen kardad bomull, samt vidare å vissa slag av garnerade och ogarnerade damhattar och vissa fajans- och porslinsvaror, avsedda för hushållsbruk. Gällande bestämmelser i ämnet, vilka äro utfärdade med stöd av riksdagens beslut, återfinnas såvitt angår tilläggstullen å bomullsvadd i förordningen den 22 juni 1939, nr 347, och beträffande tilläggstullarna å de övriga nämnda varorna i förordningen den 4 juni 1943, nr 292. Förordningarna äro utfärdade för begränsad tid. De ha emellertid vid olika tillfällen erhållit förlängd giltighet, senast genom förordningarna den 9 maj 1947, nr 168 och 169, varigenom giltighetstiden utsträckts till och med den 30 juni 1949.

Tull och tilläggstull utgå för bomullsvadden med 10 respektive 15 kronor för 100 kg, för damhattarna med 50 öre—1 krona respektive 50—75 öre per styck och för fajans- och porslinsvarorna med 10—60 kronor respektive 9—15 kronor för 100 kg.

I skrivelse den 19 februari 1949 ha *generaltullstyrelsen* och *kommerskollegium* hemställt, att Kungl. Maj:t måtte till årets riksdag framlägga förslag om utsträckt giltighetstid för de förut uppräknade tilläggstullarna till och med den 30 juni 1951. Ämbetsverken förklara, att de dryftat frågan med representanter för tillverkare av berörda varor. Dessa hade samstämigt framhållit önskvärdheten av en sådan förlängning. För egen del ville ämbetsverken uttala, att någon ändring i det tullskydd, som den inhemska tillverkningen av här avsedda varuslag åtnjöte, för närvarande icke borde vidtagas med hänsyn till rådande ovissa förhållanden på det handels- och näringspolitiska området.

Departementschefen har i propositionen — i likhet med generaltullstyrelsen och kommerskollegium — förordat, att giltighetstiden för de båda nämnda förordningarna med tillägg till gällande tulltaxa förlänges med ytterligare två år.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 190, besluta, att förordningarna den 22 juni 1939 (nr 347) och den 4 juni 1943 (nr 292) med ytterligare tillägg till gällande tulltaxa skola äga fortsatt giltighet för tiden från och med den 1 juli 1949 till och med den 30 juni 1951.

Stockholm den 29 april 1949.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Wahlmark, Ekman, Velander, Franzon, Wehtje, Rosander, Petrén, Einar Eriksson, Erik Gustaf Andersson och Nilsson; samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Sandberg, Kristensson i Osby, Sundström, Hagberg i Malmö, Nilsson i Kristinehamn, Persson i Svensköpp, Andersson i Dunker, Bladh och Kärrlander.
